

altsaa ikke haft nogen Anledning til at rejse dette Spørgsmaal, om Staten virkelig kunde faa Brug for dette Areal der ude, et Spørgsmaal, som jeg maa tilstaa slet ikke er kommet frem for mig selv, og jeg ved endnu heller ikke den Dag i Dag, hvad Brug Staten skulde have for dette Areal der ude. Men, da nu Ekspropriationen havde fundet Sted, og den ny Bane var bleven anlagt, og det paagældende Areal afstaaet fra den øvrige Grund, som hører under Landbohøjskolen, er det, at jeg er gaaet til at sælge Areal, saaledes som det nu er blevet fremstillet. Jeg har der handlet, og det er jo blevet erkendt, i Henhold til den Bemyndigelse, der tilkommer Regeringen. Et andet Spørgsmaal er, om jeg har handlet forsvarligt. Det er noget ganske andet. Men den juridiske Ret til at sælge Grunden er bleven erkendt. Det er Forsvarligheden af den Handling, jeg har foretaget, som bestrides. Dertil kan jeg kun sige, at jeg har haft den bestemte Opfattelse, at hvad jeg her har gjort, er fuldt ud forsvarligt. Nu, efter at det hele foreligger, kan det jo altid kritiseres. Man kan altid, bag efter at en saadan større Handel er slet — det vide de Herrer vist meget godt fra deres egen Praksis — angribe den og have den Mening, at den Grund, der er bleven solgt for et Beløb, kunde være bleven solgt for et andet, der var meget større. Det er noget, der hører til Dagens Orden, at det er Genstand for Diskussion, og det har jeg ogsaa været forberedt paa, at det vilde blive Genstand for Diskussion. Her at føre Bevis for, at det er en passende og rimelig Købesum, jeg har faaet for dette Areal, kan jeg selvfølgelig ikke. Det Areal er for saa vidt af en egen Bestaenhed, som det kun har en forholdsvis ringe Facade til Kølighedsvej, og naar det skal udnyttes, maa det udnyttes paa den Maade, at der anlægges Sideveje, for at man da efterhaanden kan sælge Byggegrunde ud til disse Sideveje. Hvad der kan indvindes derved, kan kun afgøres, naar man virkelig ser, hvad der bliver betalt i Tidens Løb, og indenfor hvilket Tidsrum det lykkes Selskabet at realisere hele den samlede Grund. Det kan gaa hurtigt, og jeg skal for mit Bedkommende ikke have det mindste imod, at det bliver en god Handel for Selskabet, men det kan ogsaa gaa meget langsomt. Byggeriet kan stoppe op, og det kan godt ende med, at Selskabet lider Tab. Der er en ikke ringe Risiko forbunden med den Slags Handlinger. Det, Selskabet har maattet begynde med, naar det skulde udnytte Areal, var at anlægge vidtløftige Veje derude og Kloakker, og det har medført en Bekostning for Sel-

skabet af 125,000 Kr. Areal, som saaledes Selskabet i Købesummen 300,000 Kr. og i Anlægsomkostninger for Veje og Kloakker 125,000 Kr. Det er 425,000 Kr. foruden andre Udgifter, som Selskabet har haft ved sin Stiftelse, og derefter stiller det sig saaledes, at det Areal, der er til Bebyggelse, staar Selskabet i 6 Kr. omtrent pr. Kvadratalen. Nu har man jo indvendt mod mig, og det blev anført af den ærede Ordfører, at Selskabet har allerede solgt Grunde derude til langt højere Betaling pr. Kvadratalen, end det har givet. Ja, jeg ved, de have solgt en af Grundene ude ved Kølighedsvej, men mere ved jeg ikke, den ærede Ordfører kender i saa Henseende mere end jeg. Men den Grund, jeg kender, og som jeg ved, de have solgt, er beliggende ud til Kølighedsvej og er en Hjørnegrund, som tillige vender ud til en Sidevej. Der er for den betalt for 3,000 Kvadratalen 13 Kr. pr. Kvadratalen. Det er altsaa den Del af Areal, som danner Hjørnet mellem Kølighedsvej og den ny Vej. Men saa er der desuden solgt 350 Kvadratalen Grund, som ligger noget længere fra Kølighedsvej og ubelukkende med Facade til Sidevejen, og for den er der kun betalt 8½ Kr. pr. Kvadratalen. Denne Handel viser jo allerede, at saa snart vi komme lidt uden for selve Kølighedsvej, falde Priserne ganske betydeligt. Hvorledes det nu vil gaa, naar de næste Grunde sælges, ved jeg ikke, men det er dog det, man maa se, naar man virkelig vil dømme om, hvad Selskabet kan bringe ud af denne Handel. Den ærede Ordfører bragte et andet Argument frem imod mig med Hensyn til Spørgsmaalet om Handelens Forsvarlighed, og det var en Beregning over, hvorledes det stiller sig for Landbohøjskolen, naar man nu ser, hvad den tog ind, og hvad den skulde have givet ud. Men denne Beregning var ganske vist noget mærkværdig. Jeg skal straks bemærke hertil, at det, som Landbohøjskolen har ønsket at give ud, og som har fundet Udtryk i de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, er ingenlunde ligefrem Ækvivalent for, hvad Landbohøjskolen mister. Den har ønsket ved denne Beslighed at kunne udvide sine Karforsøg, altsaa udvide et Forsøgsomraade, som den tidligere har haft, men kun i meget ringe Maalestok, og endvidere har Landbohøjskolen ønsket at faa denne Landstation paa Sandjord, som ogsaa er et helt nyt Omraade for Skolen at komme ind paa. Derfor er det jo ingenlunde saaledes, at man kan stille det Regnestykke op, at der gaar saa meget ind, og der gaar saa meget ud, og det ene skal dække det andet. Nej, det, der gaar ind, skulde jo